

ikke er fremkommet, eller Køberen dog ikke har havt Adgang til at undersøge dens Tilstand.

Lovforslaget (altsaa: „Civillovkommissionens“ Forslag) vedtoges uforandret, som det var forelagt. — I *Landstingets* Betænkning bemærkes, at selv om der er enkelte Bestemmelser, som nogle af Udvalgets Medlemmer kunde ønske noget anderledes, har man dog ikke stillet Ændringsforslag for ikke at lægge nogen Hindring i Vejen for Opnaaelsen af Ensartetheden (i de 3 nordiske Rigers herhenhørende Bestemmelser). Fra enkelte Sider i Udvalget har der saaledes været næret Tvivl, om Begrebet „handlende“ ikke burde have været gjort videre, og navnlig, om ikke det større Landbrug, Mejeri og Handlsgartneri burde medtages, men da man herved vilde komme i Strid med, hvad der baade fra svensk og norsk Side er vedtaget, har Udvalget ikke villet forfølge denne Tanke. Med Hensyn til Bestemmelserne om Rente — et Punkt, hvorom der ikke er Ensartethed mellem Udkastene i de 3 Lande, og med Hensyn til hvilket de enkelte Lande altsaa for saa vidt staa friere — bemærkes, at det ganske vist er en ny Regel, at der udenfor Handelskøb skal betales Rente (5 pCt.) fra den Tid, Betalingen skulde være erlagt, men at man heller ikke nærer nogen Betænkning derved, naar en vis Betalingstid er bestemt. Naar det derimod foreskrives — og paa dette Punkt adskiller det danske Udkast sig fra de to andre — at Regnings Tilsendelse, naar den Tid er kommen, hvor Betaling kan forlanges, skal anses som et Paakrav i denne Forbindelse og medføre, at Rente 5 pCt. fra dette Tidspunkt paaløber, saa har Udvalget nogen „Tvivl, om Regnings Tilsendelse under de nævnte Omstændigheder i Almindelighed opfattes paa denne Maade, og om man ikke jævnligen kun betragter Regningens Tilsendelse som en Oplysning om, hvorledes Parternes Mellemværende er, men ikke som en Tilkendegivelse om, at der nu forlanges Betaling“. Men heller ikke herom har man villet stille Ændringsforslag. — Ogsaa i *Folketingets* Udvalgs Betænkning udtales Betænkninger overfor den nævnte Bestemmelse om Renteberegning, en Bestemmelse, som hidrører fra Ønsker, der ere fremsatte af den danske Handelsstands Repræsentation. Udvalget har, efter at have overvejet Sagen, i det væsentlige erkendt Berettigelsen af Handelsstandens Ønske. „Dog finder man, at der, naar en af Køberen modtagen Regning betales inden en Maanedes Forløb, ikke er nogen rimelig Grund til at paalægge Køberen nogen Renteforpligtelse, men man antager, at det praktiske Livs Krav nok ville regulere dette Forhold paa den Maade, Billighed kræver“. — Ligeledes det andet af Landstingets Udvalg fremdragne Punkt, Fastsættelsen af Begrebet